

AUTOREFERAT

„Profesorze: niech twoim gorącym pragnieniem będzie, aby uczniowie w krótkim czasie pojęli to, czego jasne zrozumienie tobie zajęło godziny nauki.”

Św. Josemaria Escriva – Bruzda 229.

Urodziłem się 8 lutego 1964 roku w Bielsku-Białej. Mój Ojciec - Henryk Bałaban, któremu zawdzięczam pierwsze 14 lat nauki na skrzypcach i wiele więcej, wprowadził mnie w zaczarowany świat dźwięku skrzypiec. Gdy miałem lat osiem, Ojciec dawał mi codziennie nowe nuty do grania a'vista. Pośród wielu utworów, które wtedy czytałem, doskonale pamiętam Preludium do I Suity wiolonczelowej J.S.Bacha w transkrypcji na skrzypce, w tonacji D-dur. Nie zdając sobie z tego sprawy, zostałem przez Ojca zaznajomiony z kanonem literatury na altówkę, która od ponad 27 lat jest moim podstawowym instrumentem.

Lata szkolne upływały na zdobywaniu techniki skrzypcowej w bardzo wielu aspektach. Poznawałem coraz to trudniejszy repertuar skrzypcowy. Graliśmy również w rodzinnym kwartecie skrzypcowym, i co ciekawe, zawsze wtedy grałem czwarty, najniższy głos, już jakby skierowując swą uwagę w kierunku niższego, głębszego brzmienia altówki. Podobnie, już na studiach w Akademii Muzycznej im. I.J.Paderewskiego w Poznaniu w klasie Prof. Jadwigi Kaliszewskiej, podczas Sesji Naukowej poświęconej osobie i twórczości J.S.Bacha w 200-lecie urodzin w 1985 roku, graliśmy Preludium z Sonaty C-dur na skrzypce solo w wersji na 4 skrzypiec, aby usłyszeć pełnię brzmienia zapisanego w utworze, i tam również grałem czwarty, najniższy głos. Zresztą, korzystając z różnych okazji, zawsze chętnie chwytałem altówkę pod brodę i z przyjemnością wydobywałem z niej różne dźwięki.

Chwila decydująca nadeszła, kiedy, grając już na skrzypcach w Orkiestrze Kameralnej Amadeus Polskiego Radia pod dyрекcją Agnieszki Duczmal, poszukiwałem wciąż odpowiedniego dla siebie instrumentu. Otrzymałem wtedy wiadomość od mojego Ojca, że bydgoski lutnik Zenobiusz Nowak zbudował wyśmienitą altówkę. Instrumentem tym zachwyciłem się do tego stopnia, że na skrzypcach grałem już tylko w orkiestrze, a w domu bez przerwy ćwiczyłem na altówce. Po dwóch miesiącach otrzymałem od Pani Agnieszki Duczmal propozycję objęcia stanowiska altowiolisty-solisty w Orkiestrze Amadeus. Propozycję tę przyjąłem, i od nowego sezonu artystycznego 1989/90 zasiadłem w pierwszym pulpicie altówek w orkiestrze.

Pierwszym moim poważnym zadaniem była partia pierwszej altówki solo w „Verklaerte Nacht” Arnolda Schoenberga w wersji na orkiestrę kameralną. Koncert ten był nagrany przez TVP oraz Polskie Radio i kilkakrotnie emitowany na antenie Telewizji Polskiej. Kolejnym milowym krokiem w mojej altówkowej karierze była „Symfonia Koncertująca” Es-dur KV364 W.A.Mozarta, którą od 1989 roku wielokrotnie wykonałem wspólnie z koncertmistrzem Amadeusa, znakomitym skrzypkiem Jarosławem Żołnierczykiem oraz Orkiestrą Kameralną Polskiego Radia „Amadeus” pod dyрекcją Agnieszki Duczmal. Dwa najważniejsze koncerty z Symfonią Koncertującą Es-dur KV364 W.A.Mozarta to – Koncert 4.12.1991 w Auli

UAM w Poznaniu w 200-lecie śmierci kompozytora, nagrany przez Polskie Radio i TVP, kilkakrotnie później emitowany na antenie Telewizji Polskiej oraz koncert w Filharmonii Narodowej w listopadzie 1995 roku, oczywiście z towarzyszeniem Orkiestry Kameralnej Amadeus Polskiego Radia pod dyrekcją Agnieszki Duczmal. Studyjne nagranie Symfonii Koncertującej Mozarta ukazało się na płycie Polskiego Radia PRCD 086-7 w 2002 roku.

Jako prawie trzydziestolatek, w listopadzie 1993 roku stanąłem w konkursowe szranki na V Ogólnopolskim Konkursie Altowiolistów im. Jana Rakowskiego w Poznaniu zdobywając I Nagrodę. Najpiękniejszą z konkursowych nagród była propozycja od Maestry Agnieszki Duczmal wykonania i nagrania z Amadeusem Koncertu altówkowego Krzysztofa Pendereckiego w wersji na altówkę i orkiestrę kameralną z perkusją. W kolejnych latach nagrałem koncerty H. Cassadessus – J.Chr.Bacha w tonacji c-moll oraz H.Cassadessus-G.Fr. Haendla w tonacji h-moll. Odbył się również nagranie Symfonii Koncertującej D-dur Carla Stamitza na skrzypce i altówkę z orkiestrą z udziałem skrzypka Jarosława Żołnierczyka oraz wykonanie Symfonii Koncertującej D-dur Carla Stamitza na skrzypce (Jarosław Żołnierczyk), altówkę, wiolonczelę (Karolina Jaroszevska) i orkiestrę.

W latach obecnego, XXI stulecia z Amadeusem nagrywałem i wykonywałem przede wszystkim muzykę współczesną kompozytorów polskich. W roku 2002 otrzymałem od warszawskiego kompozytora Piotra Wróbla *Violetową Rapsodię* na altówkę i orkiestrę kameralną, utwór mi dedykowany, napisany z myślą o wykonaniu go z Orkiestrą Amadeus. Prawykonanie odbyło się w 2004 roku i niedługo potem utwór został nagrany w Auli UAM w Poznaniu, sali koncertowej o niebywale pięknej akustyce, w pewnym sensie idealnej dla naszej orkiestry. W roku 2008 nagrałem oraz wykonałem z towarzyszeniem Orkiestry Kameralnej Polskiego Radia Amadeus pod dyrekcją Agnieszki Duczmal na Festiwalu Poznańska Wiosna Muzyczna *Concerto per viola ed orchestra d'archi* Marka Stachowskiego, utwór napisany dla Profesora Stefana Kamasy i Amadeusa z okazji 30-lecia śmierci Grażyny Bacewicz w 1998 roku i prawykonany z udziałem Profesora i naszej Orkiestry w Studio Koncertowym im. W. Lutosławskiego w Warszawie.

Nagrania tych utworów stały się przyczynkiem do powstania mojej pracy habilitacyjnej pod tytułem - "Elementy wirtuozostwa instrumentalnego. *Concerto per viola ed orchestra d'archi* Marka Stachowskiego, *Violetowa Rapsodia* Piotra Wróbla".

Praca nad najnowszymi utworami koncertowymi kompozytorów polskich skłoniła mnie do dalszych poszukiwań twórczych związanych z tym tematem. Owocem rozmów z kompozytorami, wielu starań i zabiegów stały się kolejne prawykonania pisanych dla mnie utworów. A były to:

- Zbigniew Kozub – Koncert na altówkę i orkiestrę kameralną (2013) – prawykonanie na Festiwalu „Poznańska Wiosna Muzyczna”
- Sławomir Czarnecki - „Ursyn Concerto” na flet, obój, klarnet, altówkę i orkiestrę kameralną(2013) – prawykonanie na Festiwalu „Warszawskie Spotkania Muzyczne”
- Piotr Moss - „Recit IV” - koncert na altówkę i orkiestrę kameralną – prawykonanie na Festiwalu „Warszawskie Spotkania Muzyczne” w 2015

roku w Studio Koncertowym S-1 im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie z towarzyszeniem Orkiestry Kameralnej Amadeus Polskiego Radia pod dyrekcją Agnieszki Duczmal.

Mój wielki entuzjazm, a właściwie pasja uczenia się i wykonywania nowego repertuaru dała impuls kompozytorom do napisania dla mnie następnych koncertów altówkowych, które obecnie są w przygotowaniu. W mojej działalności koncertmistrza Amadeusa wspomnieć muszę fakt, iż w roku 2011 byłem oficjalnym altowiolistą XIV Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. H. Wieniawskiego w Poznaniu towarzysząc uczestnikom w wykonaniu I części *Symfonii Koncertującej* Es-dur KV364 W.A.Mozarta. Wśród nich była zwyciężczyni Konkursu, koreańska skrzypaczka Soyoung Yoon.

Bardzo ważną gałęzią mojej pracy artystycznej jest szeroko pojęta muzyka kameralna. Od początku mojej altówkowej działalności byłem zapraszany do wykonywania utworów kameralnych. Dzięki Pani Profesor Jadwidze Kaliszewskiej, występując często na Jej zaproszenie w organizowanym w Akademii Muzycznej im. I.J.Paderewskiego w Poznaniu cyklu „Arcydzieła Kameralistyki” miałem okazję poznać sztandarowe pozycje muzyki kameralnej. Koncerty te, wykonywane wspólnie z Panią Profesor, głęboko utkwily w mej pamięci.

W 1998 roku powstał Wieniawski Kwartet, kwartet smyczkowy złożony z liderów Orkiestry Kameralnej Amadeus, występujący niezmiennie w składzie – Jarosław Żołnierczyk – I skrzypce, Mirosław Bocek – II skrzypce, Lech Bałaban – altówka oraz Maciej Mazurek – wiolonczela. Grając w tym zespole, miałem okazję występować na wielu krajowych i zagranicznych festiwalach. W swoim dorobku Wieniawski Kwartet ma płyty CD, wśród których dużym osiągnięciem jest nagranie i wydanie w wytwórni NAXOS kompletu kwartetów smyczkowych Krzysztofa Meyera. Wieńczącą cykl płytą jest krążek nagrany w 2012 roku zawierający pierwsze cztery kwartety smyczkowe K.Meyera pochodzące z lat 1963-1974. Również dla wytwórni DUX Wieniawski Kwartet wspólnie z pianistą Andrzejem Tatarskim oraz klarncistą Pawłem Drobnikiem nagrał Kwintet fortepianowy op.76 oraz Kwintet klarnetowy op.66 Krzysztofa Meyera(DUX0507/0508). Osobista znajomość z Profesorem Krzysztofem Meyerem i wykonywanie szerokiego spektrum Jego twórczości daje ciekawy obraz polskiej muzyki współczesnej na przestrzeni ostatniego pięćdziesięciolecia. Na festiwalach „Poznańska Wiosna Muzyczna” oraz „Musica Polonica Nova” we Wrocławiu Wieniawski Kwartet prawykonał wiele utworów współczesnych kompozytorów polskich. Jako jeden z pierwszych polskich zespołów wykonał III Kwartet smyczkowy „Pieśni śpiewają” op.67 H.M.Góreckiego.

Już w 1992 roku, na początku działalności altówkowej, wraz z moim przyjacielem, dr hab. Krzysztofem Sowińskim rozpoczęliśmy budowanie repertuaru sonatowego i rozpoczęliśmy koncertową współpracę, która kontynuowana jest obecnie w ramach projektu badawczego . Współpraca ta zaowocowała dotychczas wykonaniem wielu recitali, w tym również mojego altówkowego recitalu dyplomowego w 1994 roku, oraz recitalu w ramach przewodu na Kwalifikacje I stopnia(obecnie równoważne ze stopniem doktora) w 2000 roku w Akademii Muzycznej im. F.Nowowiejskiego w Bydgoszczy. W duecie tym braliśmy

wielokrotnie udział w życiu koncertowym Akademii Muzycznej im. F.Nowowiejskiego w Bydgoszczy wykonując m.in. recitale w ramach cyklu „Bydgoskie Wtorki Muzyczne”. Brałem również udział w seriach koncertowych „Wielkie Cykle” oraz „Czwartki Organowe”. Na koncertach tych wykonałem m.in. komplet Suit wiolonczelowych J.S.Bacha. W duecie altówka i fortepian szczególną wagę przywiązujemy do muzyki współczesnej kompozytorów polskich. Na Ogólnopolskiej Konferencji Altówkowej VIOLA ARTE organizowanej 16-17.04.2016 w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku prawykonaliśmy Sonatę na altówkę i fortepian (2016) Sławomira Czarneckiego.

Ważnym epizodem w mojej działalności kameralistycznej było prowadzenie w latach 2009-2015 Kwartetu Rodzinnego Bałabanów. Zespół ten występował w składzie rodzice – Mama Agnieszka – wiolonczelistka, Ojciec Lech - altowiolista oraz dwóch synów skrzypków – Wiktor i Jan. Z synami grywaliśmy również tercety na dwoje skrzypiec i altówkę. Na taki skład udało się sprowokować kompozytorów Leszka Wiślockiego, a także Piotra Mossa do napisania na nasz tercetowy skład utworów. Są to prawdopodobnie pierwsze polskie tria na dwoje skrzypiec i altówkę. Przypieczętowaniem kilkuletniej działalności rodzinnych składów było nagranie i wydanie płyty CD z utworami A. Dvořáka - *Kwartet „Amerykański”* F-dur op.96, *Terzetto* C-dur op.74 oraz *Cavatina* z op.75a. Płyta została wydana przez Wydawnictwo Akademii Muzycznej im. I.J.Paderewskiego w Poznaniu (AM 0-46).

Poczytuję sobie za zaszczyt wielokrotny udział, ostatnio w 2014 roku, w Festiwalach Muzyki Kameralnej „Bravo Maestro” organizowanych od 1996 roku w Dworcu Paderewskiego w Kąsnej Dolnej przez Centrum Paderewskiego Tarnów – Kąсна Dolna. Na festiwalach tych wykonywałem perły muzyki kameralnej grając w składach kameralnych z takimi artystami jak – skrzypkowie – Krzysztof Jakowicz, Konstanty Andrzej Kulka, Wadim Brodski, Wanda Wiłkomirska, Joanna Kreft, Bartłomiej Nizioł, Piotr Pławner, Jakub Jakowicz, Krzysztof Bąkowski, Andrzej Gębski, altowiolista - Stefan Kamasa, wiolonczeliści – Tomasz Strahl, Rafał Kwiatkowski, Roman Jabłoński, Adam Klocek, Aleksander Gebert, kontrabasista – Jurek Dybał, pianiści – Ewa Pobłocka, Krzysztof Jabłoński, Waldemar Malicki, Paweł Kamasa, akordeonista i bandoneonista – Klaudiusz Baran.

Dopełnieniem mojej kameralnej pasji jest wspólne muzykowanie z moją Małżonką, wiolonczelistką Agnieszką Bałaban, oczywiście w Kwartecie Rodzinnym Bałabanów, a wcześniej w duecie altówka – wiolonczela, w Poznańskim Trio Barokowym z Marią Banaszkiewicz-Bryłą, również w działającym do dziś od niemal dwudziestu lat Kwartecie Złotnickim ze skrzypkami Andrzejem Hopem i Dorotą Kwiecińską-Erenz. Jednym z ciekawszych działań Kwartetu Złotnickiego jest współpraca z Centrum Sztuki Dziecka w Poznaniu i udział w projektach artystycznych skierowanych do najmłodszej publiczności. Najnowsze projekty muzyczne małżeńskiego duetu obejmują repertuar na trio altówka, wiolonczela i fortepian. W tym składzie wykonujemy przede wszystkim transkrypcje oraz utwory specjalnie komponowane na taki skład, przykładowo cykl miniatur Ewy Fabiańskiej-Jelińskiej.

Działalność pedagogiczną rozpocząłem, prowadząc w latach 1989-1992 klasę

skrzypiec w POSM I stopnia w Poznaniu. Już w 1992 roku, na I Wielkopolskim Konkursie Wykonawczym mój uczeń Piotr Pujanek zdobył I Nagrodę. Od roku 1990 pracowałem w Poznańskiej Szkole Talentów, w której prowadząc klasę altówki wychowałem wielu laureatów konkursów (Agata Dziłne, Marlena Grodzicka, Michał Tomkiewicz, Michał Kot, Remigiusz Strzelczyk, Łucja Jaskuła), a moi absolwenci Szkoły Talentów są obecnie cenionymi altowiolistami (Łukasz Kierończyk, Ewa Guzowska, Małgorzata Karasiewicz). W roku 1992 rozpocząłem pracę pedagogiczną w Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy, prowadząc początkowo klasę skrzypiec, a od roku 1997 klasę altówki. Od roku 2006 prowadzę również klasę altówki w Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu. W 2011 roku uzyskałem stopień naukowy doktora habilitowanego. Wśród moich akademickich wychowanków mogę wyróżnić kilkoro laureatów krajowych i międzynarodowych konkursów: Przemysław Mrowiński – III Nagroda Ogólnopolskiego Konkursu Altowiolistów im. J. Rakowskiego w Poznaniu w 2008r., Agata Budzińska – II Nagroda, Justyna Poprawska – Wyróżnienie, Michał Kot – Wyróżnienie na I Ogólnopolskim Forum Altowiolistów im. Tadeusza Goneta w Krakowie w 2015r., Iwona Mrozowska – I Nagroda na 5 Concorso Musicale Internazionale Citta'di Francavilla Fontana Premio „Terra degli Imperiali” i II Nagroda na 23 Concorso Internazionale per Giovani Musicisti „Citta di Barletta”.

W roku 2018 byłem tutorem stypendysty Programu Narodowego Centrum Kultury „Gaude Polonia” Romana Żarkowskiego, altowiolisty pochodzącego ze Lwowa. Współpraca ta zaowocowała m.in. wykonaniem utworu „Elegia John Paul II in memoriam” Marty Ptaszyńskiej na koncercie „Wiosna Młodych” na 47 Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej „Poznańska Wiosna Muzyczna” oraz zdobyciem Grand Prix na IV Ogólnopolskim Przeglądzie Altowiolistów im. Tadeusza Goneta w Krakowie.

W swojej działalności pedagogicznej staram się włączać do programów moich studentów utwory nowe i najnowsze z polskiej i światowej literatury muzycznej na altówkę, przykładowo Krzysztofa Pendereckiego *Concerto Doppio* na skrzypce i altówkę z 2012 roku, miniatury *Tanz* oraz *Tempo di Valse* w wersji na altówkę, *Sonatę* na altówkę i fortepian Mieczysława Weinberga, czy *Sonatę* na altówkę solo György Ligeti'ego. Efektem zainteresowań muzyką najnowszą był koncert jedenaściorga moich studentów z obu uczelni w ramach „Wiosny Młodych” Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej „Poznańska Wiosna Muzyczna” w 2016 roku. Przygotowania do tego koncertu dały okazję do zaznajomienia studentów z nowymi zjawiskami w muzyce, sposobami jej zapisu oraz realizacji dźwiękowej. Wśród wykonywanych utworów były m.in. skomponowany na Festiwal Poznańska Wiosna Muzyczna „Four for Four” na 4 altówki Barbary Kaszuby, „Kwartet altówkowy” Ewy Fabiańskiej-Jelińskiej oraz w/w miniatury Krzysztofa Pendereckiego. Pomysł ten został powtórzony w roku 2018 na 47 Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej „Poznańska Wiosna Muzyczna” na koncercie „Wiosna Młodych”, na którym przedstawiona była m.in. „Elegia in memoriam John Paul II” Marty Ptaszyńskiej w wykonaniu Romana Żarkowskiego, Lwowianina, stypendysty programu Gaude Polonia, pracującego pod moją opieką oraz prawykonana „MicroSonata” Edwarda Sielickiego na 8 altówek, skomponowana na

moje zamówienie. Ważkim elementem działalności pedagogicznej jest prowadzenie klas mistrzowskich na kursach muzycznych. A są to „Muzyka Naszych Czasów” w Inowrocławiu, Międzynarodowe Kursy Muzyczne w Łańcucie, Kurs Interpretacji Muzycznej w Imbramowicach oraz od 2014 roku Kurs Muzyczny „Zagraj z Mistrzem” w Gnieźnie, którego jestem pomysłodawcą i dyrektorem artystycznym. Jedną z idei tego kursu jest wspólne muzykowanie i koncertowanie pedagogów z uczestnikami kursu. Daje to dodatkowe możliwości przekazywania uczniom i studentom swojej wiedzy i umiejętności w sposób bezpośredni, niewerbalny. Motywuje również zarówno prowadzących pedagogów, jak i młodzież do jak najlepszej gry. Kurs Muzyczny „Zagraj z Mistrzem” jest efektem współpracy w zespole Fundacji Europejskiego Dziedzictwa Kulturowego „Europejczyk” powstałej w 2014 roku, której mam zaszczyt być Przewodniczącym Konwentu. Efektem działalności w Fundacji Europejczyk są m.in. cykle koncertowe w powiecie poznańskim takie jak - „Cztery Pory Roku Europejczyka”, czy „1050 lat Muzyki w Polsce” obejmujący repertuar chóralki i instrumentalny kompozytorów polskich od „Bogurodzicy”, poprzez Psalmi Mikołaja Gmóliki, utwory Adama Jarzębskiego, Jana Kleczyńskiego, Michała Kleofasa Ogińskiego do twórczości Fryderyka Chopina, Henryka Wieniawskiego, kończąc na repertuarze stricte współczesnym.

8.02.2016 roku nadaniem stopnia doktora w dziedzinie sztuki muzycznej zakończył się przewód mojej doktorantki Aleksandry Szwejkowskiej-Belicy. Tytuł jej dysertacji to „Wpływ stylistyki Karola Szymanowskiego na twórczość polskich kompozytorów XX wieku na przykładzie wybranych utworów Grażyny Bacewicz, Szymona Laksa, Romana Palestra, Juliusza Łuciuka i Romualda Twardowskiego”. Autorka dokonała na bazie odpowiednio dobranych utworów polskich kompozytorów współczesnych dogłębnej analizy zarówno omawianych kompozycji, jak i ich związków z twórczością Karola Szymanowskiego, którego dzieła doktorantka posiada w swoim „żelaznym” repertuarze. Elementem wnoszącym znamiona nowatorstwa i dającym istotny wpływ na zasób wiedzy dotyczącej dziedziny instrumentalistyki jest fakt, iż autorka zajęła się w swojej pracy również utworami mało znanymi, niektóre z nich nie zostały dotychczas wydane, ani nagrane. W swoich poszukiwaniach twórczych autorka dotarła również osobiście do żyjących kompozytorów – Juliusza Łuciuka i Romualda Twardowskiego oraz do syna Szymona Laksa – Andre Laksa. Informacje od nich otrzymane podczas przeprowadzonych rozmów zostały zawarte w pracy i przydają jej niewątpliwego waloru autentyczności.

W 2016 roku zostałem promotorem przewodu doktorskiego saksofonistki mgr Doroty Samsel, której dysertacja ma nosić tytuł „Wybrane zagadnienia współczesnego języka muzycznego i współpracy z instrumentami smyczkowymi na przykładzie wybranych utworów na saksofon i kwartet smyczkowy”. Doktorantka zajmuje się w swojej pracy twórczością Aleksandra Tansmana, Krzysztofa Pendereckiego, Dariusza Przybylskiego oraz Alicji Gronau na saksofon i zespół smyczkowy – trio lub kwartet. W przypadku utworów Tansmana i Pendereckiego są to transkrypcje z klarnetu na saksofon. Nagrania Kwartetu (1993) Krzysztofa Pendereckiego oraz kwintetów Tansmana, Przybylskiego i Gronau odbyły się z moim udziałem jako altowiolisty Kwartetu Złotnickiego.

W roku 2012 byłem recenzentem pracy habilitacyjnej Pana mgr kw. I st. Tadeusza Samerka pt. „Akordy sukcesu i pasażę tęsknoty. Enneagram kluczem do interpretacji sonat wiolonczelowych Fryderyka Chopina i Aleksandra Tansmana” w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, zaś w roku 2014 byłem recenzentem pracy doktorskiej mgr Piotra Olszewskiego „Problemy reharmonizacyjne i metryczne w grze na gitarze na podstawie wybranych standardów” w Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy.

We wszystkich obszarach mojej działalności szczególny udział ma muzyka polska, szczególnie utwory XX i XXI wieku. Staram się swoją pasją prowokować powstawanie nowych utworów z udziałem altówki, kontakt z kompozytorami działa na mnie bardzo inspirująco. Przekazuję tę pasję również moim studentom, namawiając ich do wykonywania najnowszych utworów polskich kompozytorów na altówkę. W tej chwili również przygotowywane są prawykonania, kolejne utwory czekają na realizację, a następne, już zamówione, są w trakcie komponowania, i oczekuję na nie z niesłabnącym zainteresowaniem i entuzjazmem.

dr hab. Lech Bałaban